

بسمه تعالی

مرکز الگوی اسلامی ایرانی پیشرفت

اندیشکده خانواده

شمه ای از چالش های حوزه خانواده

- ۱- ضعف نظام آموزشی کشور در پرورش مهارت های زندگی و قابلیت های همسرگزینی. (نادیده گرفتن اصل دهم قانون اساسی)
- ۲- عدم انطباق برنامه آموزشی مقطع متوسطه با مبانی دینی، فلسفی، جامعه شناختی، روان شناختی و اصل مهم خانواده محوری.
- ۳- عدم آگاهی و الدین و اطرافیان از الگوهای آموزشی و تربیتی کودکان، نوجوانان، جوانان و مهارت های فرزند پروری.
- ۴- خلاء ناشی از تبیین الگوهای موفق ازدواج و فرایند شکل گیری خانواده در جامعه.
- ۵- عدم همسوئی نهادهای آموزشی، فرهنگی، رسانه ای و اجتماعی در پرورش انسان ترازمکتب به شرح مورد نظر اصل دهم قانون اساسی.
- ۶- کمرنگ شدن ارزش های بنیادی در جامعه و کم شدن الگو و اسوه های اجتماعی.
- ۷- خودباختگی فرهنگی و کمرنگ شدن روحیه امید و توکل.
- ۸- فقدان برنامه کارا و مفید در سطح راهبردی به منظور نهادینه کردن فرهنگ بومی، ملی و اسلامی.
- ۹- کمرنگ شدن روابط فامیلی و خویشاوندی.
- ۱۰- افزایش سن ازدواج به علت مسائل فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی.
- ۱۱- رشد بیکاری، فقر و تشدید مشکلات اقتصادی.

- ۱۲- عدم حمایت مؤثر و مفید دولت از ازدواج.
- ۱۳- رشد فرهنگ اباحیگری و روابط غیرعقلانی و غیراخلاقی دختران و پسران.
- ۱۴- فقدان مهارت های ارتباطی مناسب، پویا و پایدار بین همسران و فرزندان.
- ۱۵- تن دادن به ازدواج های هیجانی و غیراخلاقی.
- ۱۶- افزایش ازدواج های تحمیلی و ناخواسته
- ۱۷- عدم پای بندی به ارزش های اصولی، اخلاقی و عقلانی.
- ۱۸- عدم فهم و درک درست تعدادی از والدین و داوطلبان ازدواج از اهمیت ازدواج و اهمیت نهاد مقدس خانواده.
- ۱۹- ضرورت الزامی شدن آموزش های قبل از ازدواج.
- ۲۰- الزامی شدن مشاوره حقوقی و روان شناسی به هنگام طلاق.
- ۲۱- نداشتن آگاهی از اصول کفویت در ازدواج.
- ۲۲- دسترسی دختران و پسران به ارضای جنسی از مجاری غیر شرعی.
- ۲۳- ضعف قوانین مربوط به ازدواج و خانواده. و ضرورت بازنگری آن
- ۲۴- تغییر نقش زنان و مردان به علت صنعتی شدن و عدم برنامه ریزی برای حل مسائل این پدیده.
- ۲۵- کاهش روحیه مسئولیت پذیری و غیرت دینی.
- ۲۶- عدم آگاهی از استانداردها و شاخص های همسر گزینی و معیارهای خانواده پایدار و پویا.
- ۲۷- رشد پدیده تجمل گرایی در گروه مرجع.
- ۲۸- ظهور پدیده فرد محوری به جای خانواده محوری.
- ۲۹- عدم برنامه ریزی مناسب درمقابل هجمه فرهنگی و انجام اقدامات پیشگیرانه و مصونیت بخشی.

- ۳۰- رشد بی رویه شکاف طبقاتی و افزایش روحیه فزون خواهی و فزون طلبی.
- ۳۱- عدم آمادگی و تبحر جوانان برای حل مسائل زندگی.
- ۳۲- عدم توجه جدی به بهداشت روان و سلامت جنسی.
- ۳۳- عدم شناخت و درک کافی مردان و زنان از نیازهای ویژه جنس مخالف.
- ۳۴- دل سپاری به خیالات و توهمات و فاصله گرفتن از واقعیات زندگی.
- ۳۵- منفی اندیشی به جای مثبت اندیشی.
- ۳۶- نداشتن برنامه و نقشه زندگی براساس منطق و عقلانیت.
- ۳۷- غوطه ور شدن در توهمات و بحران هویت.
- ۳۸- کم رنگ شدن فرهنگ خدامحوری در زندگی زناشویی و ورابط خانوادگی.
- ۳۹- غلبه فرهنگ مادیگری و تجمل گرایی بر معنویت و اخلاق.
- ۴۰- حرمت شکنی و نادیده گرفتن حریم قدسی خانواده به بهانه های واهی.
- ۴۱- حاکمیت باورهای غلط سنتی، کلیشه ای و سلطه جویانه در بعضی خانواده ها.
- ۴۲- دخالت های بی جا و بی معنی اطرافیان.
- ۴۳- پوچی گرایی به جای هدفمندی.
- ۴۴- نداشتن مهارت های لازم برای خویشتن داری و کنترل خشم، خشونت و پرخاشگری.
- ۴۵- ناتوانی در استفاده از مهارت های کلامی، حسی و حرکتی.
- ۴۶- فقر عاطفی و ناتوانی در انتقال احساس مثبت.
- ۴۷- ناسازگاری فرهنگی همسران.
- ۴۸- خودمحوری به جای خانواده محوری.

۴۹- عدم آگاهی والدین جوان از مهارت های اجتماعی شدن فرزندان.

۵۰- عدم توجه کافی بعضی از والدین به زمان فرزندآوری.

۵۱- عدم توجه کافی جوانان به معیارها و شاخص های ازدواج به هنگام و پایدار.